

Olv.: 1 Sám 16,1b.6-7.10-13a – Ef 5,8-14 – Jn 9,1-41

A vakonszülött meggyógyítása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Sokat tépelődtem ezen a hatalmas nagy anyagon, - talán mondhatom ezt így – nem azért nagy, mert hosszú volt ez a mai evangélium, hanem azért, mert annyi igazságot közvetít, hogy mondjuk egy évig lehetne erről vasárnapról- vasárnapra beszélni, ha minden egyes igazságot ki akarnánk fejteni. Nincs erre mód nyilvánvalóan, arra se, hogy ma az összes szempontra figyelhessek. Néhány szempontot azért....., valójában ugyanakkor mindezt egyetlen mondatban így tudnám összefoglalni:

az ember az okok és okozatok rabja és nem a jelenben él.

Éppen ezért jó lenne, ha ma fel tudnánk szabadulni lélekben és megszabadulnánk az okok és okozatok összefüggésének a világától és

hinni tudnánk abban, hogy a lehetőségek most vannak!

Ami megtörtént az megtörtént. Azon már nem lehet változtatni.

Fogjuk már végre föl: a lehetőségek ma vannak! Élünk a lehetőségekkel!

Ez a történet arról szól, hogy Jézus jelen van a világban. Jézus magáról azt mondta, hogy *ő a Világosság!* A Világosság mindenkinek világít. Van aki látja és van akit megvakít. A Világosság jelen van. Rajtunk múlik, hogy ez a világban jelenlévő Krisztus el tudja-e venni a vakságunkat.

Engedjük-e, hogy elvegye a vakságunkat,
vagy távol tartjuk Tőle magunkat
és magabiztos látókként vakságban éljük le az életünket.

Ez a Jézus azt mondotta magáról, hogy *ő a Küldött, az Isten Követe!* Annak az Istennek a Követe, *aki irgalmas!* Isten és az irgalmasság között egyértelmű összefüggés van. Egészen egyértelmű az, hogy Jézus, aki az Isten *Küldötte*, az irgalmas Istent nyilatkoztatja ki nekünk. Nem véletlen az sem, hogy ebben a történetben a Siloe tavát említi az evangelista. Máshova is elküldhette volna Jézus megmosakodni ezt az embert. Miért pont oda? Mert azt hallottuk, hogy ez a szó “ Siloe “ azt jelenti, hogy *Küldött*. Ennek is van egy üzenete. Ha ez az ember ott nyerte vissza a látását, a fizikai szeme látását, ahol - mindenki tudta, hogy - az a tó található, ami azt jelenti, hogy *Küldött*, akkor egyszerű a következtetés erre *az isteni Küldöttre, az isteni Követre*.

Testvérek!

Próbáljuk ennek a történetnek valóban az igazi üzenetét megragadni. Akkor, amikor Jézus meggyógyította ezt az embert, semmit se kérdezett tőle. Nagyon érdekes, hogy az ember se

kérte, hogy gyógyítsa meg. Jézus maga, egyszerűen, minden kérés nélkül tette. Azt sem fedte fel, hogy Ő kicsoda. Ez jóval később derült ki, amikor már a papok régen megállapították róla, hogy meggyógyult és jóval később derült ki az, hogy ki az, Aki meggyógyította őt, amikor később találkozott vele Jézus, amikor már kizárták a közösségből a gyógyulása miatt. Egyszerűen azért, mert ezek az írástudók meg farizeusok, ezek nem tudták elviselni azt, hogy Valaki egy más igazságot, vagy az igazságnak a valódi szemléletét nyilatkoztatja ki. Nem tudták elviselni azt, hogy ez az ember megvallotta azt, Akiról nem is tudta, hogy kicsoda. Amikor kiderült a számára, hogy Jézus az Isten Fia, a Messiás, *a Küldött*, akkor magától értetődően tartozott hozzá.

Tehát már régen lezajlott a vizsgálat a zsinagógában. Tudomásul vették, hogy meggyógyult. Aztán nyilván valakinek eszébe jutott, hogy újra vizsgáljuk ki ezt a kérdést. Kivizsgálták újra, sikeresen.

Igazából ez a történet két kérdést vet föl.

Az egyik az apostolok kérdése: “ *Ki volt a bűnös?* “

A másik az, ami a zsinagógai történet után kérdés: “ *Ki a látó?* “

Valójában erre a két kérdésre kell rávilágítani.

A zsidó felfogás szerint, aki akármilyen betegségbe került, akármilyen baj szakadt rá, arra azt mondták: “ *bűnnek a következménye.* “ Ezért kérdezik, ő volt a bűnös, vagy a szülei voltak a bűnösök, hogy ilyennek született ez az ember. Nyilvánvaló, előlegezzük már meg azonnal a választ, amit később mond Jézus, hogy: “ se ő, se a szülei nem bűnösök “ ebben az értelemben.

Azért, ha mélyebbre nézünk, van igazság a farizeusok felfogásában, mert valamiképpen minden rossz a világban a bűnnek a következménye. Ez alaptanítás. Ez a Biblia alapüzenete. Csak ezt levetíteni úgy, hogy minden egyes ember helyzete az ő esetében ennek a kinyilatkoztatása, majdnem azt merném mondani, hogy még ez is lehetséges. Lehet az ember maga is a rossznak az oka. Jézus nem erről beszél. Jézus nem azzal foglalkozik, hogy az ok és okozat hogyan függ össze, hogy hogyan oka a bűn a rossznak. Ez itt van előttünk, ez a romhalmaz. A bűnnek az összes következménye. Ezen nem lehet változtatni. *De most mi a lehetőségem?* Jézus ezért nem foglalkozik ezzel, hanem egyszerűen abban a pillanatban, amikor megjelenik ennek az embernek az életében, akkor minden megváltozik.

Az apostolok nem voltak rossz szándékúak, amikor kérdezték az okot, hiszen a zsidó gondolkodásból származott. Talán még azt sem kell föltételezni, hogy ők úgy gondolták, hogy neki valami személyes bűne is lehet. Bár egy vakon született ember esetében nem lehet ezt mondani. Őket egyszerűen meghatározta az a gondolkodás, amelyben éltek. Jézus pont ezt a gondolkodást akarja megváltoztatni. Így nem lehet emberek életét nézni. Ha mi állandóan azzal foglalkozunk, hogy mi az oka annak, hogy egy ember éppen olyan amilyen, akkor eltemet bennünket az élet terhe. Nem tudunk már azon úgyse változtatni.

Mit lehet tenni most azzal a valakivel, aki itt van?

Ebben a helyzetben hogyan lehet őt megsegíteni?

Ebben a helyzetben hogyan lehet őt fölemelni?

Ez az egyik kérdéskör.

A másik kérdéskör, ami a zsinagógában történt, hogy valójában *ki a látó és ki a vak?* Itt egy szerepcsere történt. Valójában a látó ez az ember, nem a farizeusok. A farizeusok úgy gondolják, hogy látnak, de valójában vakok. Mindjárt mondom, hogy miért. Ez az ember pedig kétszeresen látó. Egyrészt meggyógyult a szeme, amivel látja a világot és fölnyílt a szeme egy más világra. Fölismerte a *Követet, a Küldöttet, Jézust*, aki az Isten irgalmát nyilatkoztatja ki.

Testvérek!

Valójában ez a kérdés lényege. Ezek az emberek, ezek az írástudók, meg farizeusok úgy gondolták, - ahogy itt a történet is leírja, - ők mindent pontosan tudnak. Tudják, hogy az Isten úgy van jelen egy ember életében, hogyha sikertelen, akkor bünteti az Isten, a büntető Isten van jelen az életében. Meg is érdemli. Ha meg sikeres az élete, akkor a jót tevő Isten van jelen az életében. Meg is érdemli, hogy akár az Isten barátjának nevezzük. Csak hát az Isten nem ilyen.

Isten egészen más. Az Isten irgalmas. Ez az ember fölismerte Jézus Krisztusban az embert bátorító és az embert gyógyító irgalmas Istent, mert az Isten sokkal de sokkal többet tud, mint mi.

Isten nem foglalkozik a múltunkkal, mert azon már változtatni nem tud az ember.

De jelen akar lenni a mában, hogy az ember új életet éljen.

*Nyíljon ki a szeme és forduljon e felé az Isten felé,
aki irgalmas és jót tevő, az ember életét megújító Isten.*

Testvérek!

Akár azt is mondhatnám, ez az evangélium Jézus szemklinikája. Azt is mondhatnám, hogy *egy látásmód javításról van szó, amire mindannyian rászorulunk.* Más világban élünk ma, mint akkor éltek az emberek. Ma már nem tennénk fel és nem is tesznek fel ilyen kérdéseket, mint amit föltekert ennek az embernek. De a tudomány foglalkozik az okokkal, akkor is ha valaki fogyatékosnak születik, akkor is ha közben lesz valaki beteg. Miért betegedett meg? Ez egészen természetes, mert a gyógyítás érdekében mindezeket az ismereteket, tapasztalatokat föl kell használni. De meggyőződése, hogy - míg a tudomány egyre fejlődik és bizonyára nagyon sok új szempont kerül napvilágra és sokaknak tudnak segíteni, - egy valami elsikkad, - amiről itt nincs szó ebben a történetben, mert Jézus itt nem firtatja - *az egyéni felelősség!* Nagy kísértés, hogy miközben kutatjuk az okokat, hatalmas erőfeszítéseket teszünk, hatalmas anyagi áldozatokat hozunk, az egyéni felelősségről nincs szó.

Testvérek!

Igen is, itt lehetne szólni az egyének felelősségről és a szülők felelősségéről, mert valamiképpen minden bűn hordozza a büntetését is, ha tetszik, ha nem. Igenis, van igazság abban, hogy hetedízíglén és azért erre is oda kell figyelni. Ki foglalkozik úgy istenigazából azzal, hogy emberek agyon eszik és agyon isszák magukat és ebből mennyi egyéni baj származik és mennyi családi és közösségi probléma! Úgy istenigazából ki foglalkozik azzal, hogy milyen következményei vannak ennek? Az egyén oldaláról szinte alig vizsgálják. Ajánlanak különböző dolgokat természetesen, nem elsősorban az egyén megmentése érdekében, hanem azért, mert ez megéri egyeseknek. Iszonyú vak szemlélet és gondolkodásmód. Lehetne igenis sokat beszélni a szülők felelősségéről is, a szülők

neveléséről. Hogyan nevelik a gyerekeik gondolkodását. Ez nagyon nagy téma. *Nem kérdezzük, hogy ki vétkezett, ő vagy a szülei? De van egyéni felelősség is, van szülői felelősség is.*

Itt arra kell gondolni elsősorban, hogy Jézus abban akar nekünk segíteni, hogy az Isten egészen más, mint ahogy azt mi gondoljuk. Ez a Jézus Krisztus ezt az egészen más Istent hozza el nekünk és nyílnak ki a szemünk ennek az Istennek a megismerésére pontosan azért, mert ami történt velünk, az már megtörtént, de ha ezzel az Istennel találkozunk, aki irgalmas, hatalmas lehetőségek nyílnak a számunkra.

Ez az Isten elsősorban a szívbe tekint és ez az Isten nem megfigyelő!

Rendkívül fontos. Hallottuk Dávid kiválasztását. Mi emberek általában a külsőt nézzük, nagyon fontos nekünk a külső. Az nem is baj, ha az ember nem hanyagolja el magát. De azért az a szemlélet, amit ma szinte szuggerálnak nekünk, hogy az embernek el kell adnia magát, ez egy embertelen világ sajátossága. Váltani kell. Példát kell venni ebből a történetből. Sámuel elé odaküldi Izáj a fiait, elsősorban nyilván azt, akit ő gondolt elsőnek. Aztán mind az összes többi és odajön a legkisebb, akit kicsinynek mondtak a többiek, akár azért, mert az utolsó volt, mondjuk reszti. Akár azért, mert más szempontból volt kicsi. Ki tudja? Mi történik? Dávid a zsidók legnagyobb királya. Az a Dávid, akinek tele van konfliktusokkal az élete. Az a Dávid, aki nagy bűnöket követett el, nagyobbakat, mint a zsidók számtalan királya és mégis. Miért? Mert Dávid e közben, mindezek ellenére a nép legnagyobb szolgája volt, mert egyedül ez számít Isten előtt. Nem az, hogy ki mit gondol magáról. Nem az, hogy ki minek és milyennek tartja magát, hanem az, hogy valóban az ő helyén istenszolgálatban éli a mindennapjait, vagy nem. *Ez az új lehetőség. Ez a mindennapok lehetősége, a jelennek a lehetősége.* Ez figyelmeztetés mindenkinek, sokaknak, önmagunkra nézve is. Azoknak meg különösképpen, akik iszonyú kritikusok, mint a farizeusok, akik előírásokra, törvényekre, parancsokra hivatkoznak mindig, de magukat fölmentik alóla.

A másik, ami nagyon fontos ebből a történetből amit meg kell látnunk az, hogy *az Isten a szívet nézi valóban és nem felügyelő.* Ez a világ amelyben élünk, ez mindig átvilágít mindent. Átvilágítja a gazdasági vállalkozásokat, átvilágít kórházakat, átvilágít intézményeket. Bocsánat. Közben nap mint nap arról hallunk, hogy mekkora csalások vannak, mekkora sikkasztások vannak. Milyen visszaélések vannak. Hát ezért világítanak, mégse látnak.

Úgy gondolom, hogy ez a mai vasárnap rendkívül fontos üzenetet jelent. Ne felejtsük el, az ember nem vergődhet az okok és okozatok csapdájában. Nagy kísértés az egyéni életünket illetően is, meg mások életét illetően is. A magunkéval jobb ha törődünk, de azt se ez határozza meg. Másokéval pedig legyünk nagyon óvatosak. Ne felejtsük el, Isten a jelenben van és a jelenben akar segíteni rajtam. De mindenkin, rajtam kívül is. Jézus azért van jelen, mint Isten Követe, hogy ezt értse meg, ismerje föl, lássa meg mindenki. Ezt jelenti az, hogy változtassátok meg gondolkodásotokat.

+ A M E N +